

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Sacerdotale & Clericorum Specvlvm Insigni Pietatis Ac Devotionis Supellectili exuberans

Kinckius, Matthias

Coloniæ, 1662

Ante Sacrum Meditationes septem pro singulis hebdomadæ diebus,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46628](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46628)

II. Tibi vero non tantum peccatorum remissionem & contritionem tribuat, sed etiam mortificationem inordinatorum affectuum, simulque fidem, spem, charitatem: item Virtutes Cardinales atque appetitus tam concupiscibilis, quam irascibilis, compositionem, unâ cum donis Spiritus sancti, quibus ornatus, & ei in hac vita ad extremum usque foelicissimum gratus existas, & beatificæ eius visionis, quando cumque ei placuerit, tandem aliquando fruï merearis.

 CAPITULUM II.

ANTE SACRVM.

Meditationes septem, pro singulis Hebdomada diebus.

PRO DOMINICO DIE.

DE REGE.

Quis venit? Christus Rex benignus, mansuetus, non jam ad reg-

regnandum, sed ad dicendam Justitiam, dandem salutem, &c.

2. *Ad quem?* ad subditum, qui debet *decem millia talenta*. Matth. 18. 24. qui nec obolum habet, unde incipiat tam grande debitum exsoluere, nisi ab ipso accipiat &c.

3. *Ad quid venit?* non ut servum vendat, non ut omnia accipiat, & filios servituti subjiciat, sed ut tribuat ei pretium majus debito, corpus sanguinem, &c.

FER. II. DE DOMINO.

1. *Quis venit?* DOMINUS, qui servis imposuit *jugum suæ ve*, Matth. 1. & *onus leve suæ legis*, ac pro obsequijs unius momenti, daturus est *eternum gloria pondus* 2. Cor. 4. 17.

2. *Ad quem?* ad mancipium, in quod plus quam millies legis sanctissimæ vincula fregit, jugum servitutis excussit, & adversario (*peccato*) se subjicit.

3. *Ad quid?* ut hoc principium *trahat* (Ose 11. 4.) *in vinculis Adam* i. charitatis, & ereptum à jugo inordinatarum passionum, reducat in servitutem suam omni imperio feliciorum.

FER. III. DE MAGISTRO.

1. *Quis venit* MAGISTER, facilis, non ut illi, qui alligant onera gravia, Matth. 23. 8. & nolunt ea digito movere, Act 1. sed qui fecit prius, quod docet, & in via perfectionis, homines, Angelos, &c. erudivit.

2. *Ad quem?* ad rudem DISCIPULUM, qui nunquam hactenus, vel valde sero, ad audiendam doctrinam virtutum venit, & cito per levitatem recedit.

3. *Ad quid?* ut (cum sponsa) apprehendam eum (fide,) & ducam (spe) in domum (mentis mee:) ibi docebit me vias Justitiæ, & ego dabo ei vicissim vinum SS. affectuum.

FER. IV. DE AMICO.

1. *Quis venit?* Christus AMICUS, qui nos pretio sanguinis redemit, & ad dignitatem amicissimorum evexit: qui à nobis desertus, non deserit: peccatis irritatus, non contemnit.

2. *Ad quem?* ad eum, qui toties amicitiam contempnit, gratiæ peccatum

P 4

præ-

præposuit, ac eius familiaritatem pro
vanissimis hominum colloquijs com-
mutavit.

3. *Ad quid venit?* ut sit amicus fide-
lis, protectio fortis, & eo invento the-
saurum habeam, & augeat amicitiam,
atque intimius semper mihi amorem
uniat.

FER. V. DE FRATRE.

1. *Quis venit?* verus FRATER, qui
licet verus Deus, non confunditur fra-
tris vocatione. Frater primogenitus,
Hebr. 2. cuius tota est hæreditas, sed
alios libentissime adoptivos admittit.

2. *Ad quem?* ad me FRATRICIDAM
quem, ceu Cain, in agro huius Gen. 4.
mundi, peccatis occidi, & eum quasi tu-
mulentum amore, (novo vino) acerbis-
sima morte mulclavi.

3. *Ad quid?* ut FRATREM (à quo
occisus est) in vita spiritali conservet,
neque profugum, ac vagum super ter-
ram esse permittat.

FER. VI. DE PATRE.

1. *Quis venit* PATER (Il. 9. 7 *futura* *saeculi*, & habitantibus (Is 22. 21.) Hierusalem, qui Ecclesiae filios verbo veritatis genuit, & esse divinum (per gratiam) tribuit, qui nos tenerrime amat, & filios vocat, (1. Joan. 2.) donec formetur in nobis. Gal 4. 19.

2. *Ad quem venit?* ad me *filium prodigum*, Luc. 1. 22. dissipavi substantiam gratiae divinae ad salutem, inaniter, valde, & inutiliter.

3. *Ad quid?* ut induat me *stola prima* (amictu gratiae) det *annulum* donorum caelestium, *calceis*, auxiliorum, protegat *pedes* (affectus) ut satiet *vitulo saginato* (corpore & sanguine suo,) defendat à fratre majore, à superbia, & in domo hereditatis caelestis possessorem faciat.

DIE SABBATHI.

DE SPONSO.

1. *Quis venit?* SPONSUS, ut *sponsa* (Os. 2. 19. 20. in justitia, iudicio, & mi-

P 5

scri-

sericordia, fide, miserationibus, in sempiternum, quia non vult unquam ab animo recedere. In *Iustitia*, quia iustificat: in *judicio*, quia ab adversitatibus liberat, in *Misericordia*, quia donis in cœlestibus ditat; in *Fide*, quia animam non propter opera, sed propter fidem in Christum, in gratiam admittit.

2. *Ad quem?* ad animam quæ ante peccatis patuit, in colle superbiæ, sub ligno frondoso, creaturarum, amoris impuro se tribuendo.

3. *Ad quid?* ut anima compuncta revertatur, & ad lectum dulcissime familiaritatis admittatur. *Hier. 3. 1. Revertentem suscipiam te.*

CAPUT III.

POST SACRVM.

SACRO finito, hymno *Benedictio* salisque orationibus Ecclesie recitatis, in locum quietum te recipe, ut, antequam ad ulla negotia te converteris, gratias Deo de hoc cœlesti convivio

vivo

vio referas, & hic divinus cibus in substantiam tuam convertatur. Certè ingratitude magna esset hoc negligere, & signum vel mortis spiritualis, vel tepiditatis ad mortem disponentis, quia ignem, (ait S. Bonavent. Tract de præparat. ad Miss. c. 4.) posuisti in sinu, & non sentis calorem: mel in ore, & non sentis dulcedinem: & Deus ingritudinem valde exosam habet.

Variarum actiones septem pro totidem hebdomada diebus.

I. DOMINICA.

DE REGE.

Vide Salvatorem in medio cordis tui tanquam regem potentissimum: te verò tanquam reum & multorum peccatorum conscium, astantem, ac veniam, atque misericordiam petentem.

2. Age gratias de s. rebus *Primò* quòd voce tua panem & vinum convertit in corpus & sanguinem: & adfuit in sacramento, non ut peccata puniret, sed

P 6

quasi